

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

התובעת והנתבעת שכנגד יוספה ברק טמיר
ע"י ב"כ עו"ד יאיר- שלום רפאל

נגד

הנתבעת והתובעת שכנגד נוגה וויזל
ע"י ב"כ עו"ד גיא זהבי

פסק דין

לפניי תביעה כספית בסך 300,000 ₪ בגין לשון הרע ותביעה שכנגד בסך 71,088 ₪ בגין לשון הרע.

טענות התובעת

1. על פי האמור בכתב התביעה, התובעת הנה יועצת תקשורת ואשת יחסי ציבור במקצועה והנתבעת הנה עורכת דין העוסקת בתחום הפלילי ובתחומי משפט נוספים.
2. במהלך שנת 2016 נוצר קשר עסקי בין התובעת לנתבעת במסגרתו סיפקה התובעת לנתבעת שירותים מקצועיים בתחום עיסוקה. הקשר העסקי הסתיים לאחר כחודש משום שהנתבעת חדלה לשלם לתובעת עבור השירות. כחלק מסיום הקשר הנתבעת החלה במסע הכפשות נרחב כנגד התובעת תוך שהיא מכנה אותה "זונה", "שרמוטה", "חשפנית", "עבריינית", "נוכלת סדרתית" ועוד וכינתה את ילדי התובעת "אוטיסטים".
3. הנתבעת פרסמה פרסומים שונים במספר מועדים ברשתות החברתיות החל מאוגוסט 2017 ועד אוקטובר 2018 אשר מהווים לשון הרע. לכתב התביעה צורפו העתקי הפרסומים מיום 27.8.17, 5.9.18 ו- 19.10.18.
4. ביום 5.6.19 שלחה התובעת מכתב התראה לנתבעת באמצעות עורך דינה על מנת להפסיק את הפרסומים ולסיים את הסכסוך מחוץ לכותלי בית המשפט אך הנתבעת לא חדלה ממעשיה והמשיכה בפרסומים נוספים במועדים 29.6.19, 4.8.19, 25.8.19 ו- 26.8.19.
4. לטענת התובעת כלל הפרסומים שבוצעו על ידי הנתבעת, נועדו לפגוע בשמה הטוב, לבזותה ולהשפילה ולעשותה מטרה לבוז וללעג ובכך לפגוע בפרנסתה, במשלח ידה ובמקצועה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

טענות הנתבעת

5. הנתבעת אישרה את ההתקשרות העסקית בין השתיים שנועדה לקדם את עסקיה של הנתבעת. הנתבעת בחרה לסיים את הקשר העסקי לאחר שהתברר לה, כי התובעת אמנם גובה כסף מלקוחותיה אך לא מבצעת את העבודה בגינה קיבלה שכר. עוד הסתבר לנתבעת, כי התובעת נעזרת בשירותי השוק האפור מאחר והיא חייבת כספים רבים לנושיה והיא אף חייבת בתיקי הוצאה לפועל רבים.
6. לטענת הנתבעת, מדובר בתביעת השתקה אשר נועדה להפחיד ולהרתיע את הנתבעת מפרסומים עתידיים שעיקרם ביקורת נוקבת כנגד פעולותיה הפוגעניות של התובעת כנגד הנתבעת ומקורביה. עוד טענה הנתבעת, כי הפרסומים שבוצעו על ידה הם תגובות לפרסומים פוגעניים שמבצעת התובעת כנגד הנתבעת ואחרים, לרבות חברי כנסת ופוליטיקאים.
7. הנתבעת לא הכחישה את הפרסומים אך טענה שחלקם הם ערוכים, חתוכים, והוצאו מהקשרם. לטענתה, ביחס לכלל הפרסומים, עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק, ובכלל זה טענה להעדר שם טוב של התובעת, העדר קיומו של לשון הרע בפרסומים שעשתה הנתבעת, הגנת פרסומים מותרים לפי סעיפים 13(5) ו-13(10) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), הגנת אמת בפרסום ועניין ציבורי בפרסום לפי סעיף 14 לחוק והגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק.

כתב התביעה שכנגד

8. התביעה שכנגד מתבססת על פרסומים שבוצעו על ידי הנתבעת שכנגד בפייסבוק ובהודעות פרטיות שנשלחו בתפוצה רחבה. הנתבעת שכנגד ייחסה לתובעת שכנגד בין היתר זיוף המחאות, השעיה מלשכת עוה"ד, ציינה שהיא עוקבת אחר הנתבעת שכנגד ואף מבצעת האזנת סתר, שהיא "פסיכופטית", "טרוריסטית", עבריינית ועוד. לתביעה צורפו הפרסומים מיום 16.7.19, 1.12.18, 16.9.18, 11.9.18, 30.11.18, 23.7.18, 19.8.18.
9. לטענת התובעת שכנגד כל הפרסומים לעיל מוציאים את דיבתה רעה ומהווים לשון הרע. אין באמירות כל אמת ומדובר בהכפשות והשמצות שנועדו לפגוע בשמה ובכבודה של התובעת שכנגד. הנתבעת שכנגד עושה כל שביכולתה על מנת לשים את התובעת שכנגד ללעג ולבוז בעיני מכריה והציבור כולו.

כתב ההגנה שכנגד

10. לטענת הנתבעת שכנגד, התובעת שכנגד היא שהחלה בהכפשתה וכל שעשתה הנתבעת שכנגד הוא להגן על האינטרסים שלה באמצעות חשיפת מסכת ההתעללות שהתובעת שכנגד העבירה

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

אותה. התובעת שכנגד אילצה את הנתבעת שכנגד לבצע את הפרסומים שכן לא נותרה לה ברירה אחרת.

11. הפרסומים שביצעה הנתבעת שכנגד נעשו כדי לגנות או להכחיש את הפרסומים של התובעת שכנגד שקדמו לכך. עוד טענה הנתבעת שכנגד, כי הפרסומים ברשת החברתית פתוחים לחבריה ומכריה ולא לכלל הציבור וחזקה על אלה, כי הם מבינים את הקונטקסט שבו הדברים נרשמו דהיינו שהנתבעת שכנגד היא הקורבן למעשיה של התובעת שכנגד ולא להיפך, וכי כל ניסיונה של הנתבעת שכנגד הוא לשקם את תדמיתה.

דיון והכרעה

12. חוק איסור לשון הרע מעגן את המסגרת הנורמטיבית של דיני לשון הרע.

סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, מגדיר "לשון הרע" מהי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

13. החוק אף קובע הגנות למי שנקבע שביצע פרסום ואלה מנויות בסעיפים 13-15 לחוק.

14. סעיף 13 לחוק שכותרתו "פרסומים מותרים" קובע באילו נסיבות פרסום לא יהווה עילה לתביעה. הנתבעת הפנתה להגנות שבסעיף 13(5) ו-13(10) לחוק שקובעות כך:

"(5) פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור.

...

(10) העתק או תמצית נכונה והוגנת ממרשם המתנהל על פי חיקוק או ממסמך אחר הפתוחים על פי חיקוק לעיון כל דורש".

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

15. סעיף 14 לחוק שכותרתו "הגנת אמת בפרסום" קובע, כי "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

16. סעיף 15 שכותרתו "הגנת תום לב" קובעת באילו תנאים תעמוד הגנה למפרסם:
"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –

(א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21, או

(ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה או כעד בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6),

או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

...

(8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה;

...

(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן".

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

17. סעיף 16 לחוק שכותרתו "נטל ההוכחה" קובע חזקה שלילית לפיה הפרסום היה שלא בתום לב אלא אם התקיימו הנסיבות המנויות בו:

"(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

18. ההכרעה בשאלת חיובו של נתבע בעילה של לשון הרע נבחנת בהליך הכולל ארבעה שלבים, כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון בע"א 751/10 פלוני נגד ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.02.12), עמ' 108 (להלן: "עניין פלוני"):

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק... אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

בהתאם, בענייננו, יש להכריע בשאלות שלהלן, על פי השלבים האמורים, כאשר רק תשובה חיובית תביא להמשך הבדיקה בשלבים הבאים: (א) האם מדובר בלשון הרע; (ב) האם מדובר בפרסום מצד הנתבע; (ג) האם חלה איזו מההגנות בחוק; (ד) האם מגיע לתובע סעד.

19. חוק איסור לשון הרע נועד ליצור נוסחה המאזנת בין ערכים וזכויות; זכותו של אדם לשם טוב ולפרטיות אל מול חופש הביטוי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

לגיבוש עוולה בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח, כי האדם הושפל או בווזה בפועל בעקבות ההתבטאויות הפוגעניות, די בכך שהפרסום עלול היה להביא לתוצאה כזו (ע"א (י-ם) 1003/96 מיכאל בן חורין נ' רן לוי (23.9.98)).

20. את הביטויים מושא התביעה והתביעה שכנגד יש לפרש באופן אובייקטיבי. דהיינו, כיצד הקורא הסביר היה מפרש את הביטויים ומה הייתה השפעת הפרסום על אותו קורא סביר. פרשנות זו נשענת על מובנם של הדברים בפרסום והן על האמור "בין השורות", הכל בהתאם להוראות החוק והפסיקה.

וכך נקבע בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ' (4.3.04), פסקה 9):
"ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת. בשלב השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק...".

ביחס לשלב הראשון, יש לבחון את הביטוי בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם הסביר מבלי שנלקחים בחשבון כוונת המפרסם, או האופן בו הבין הנפגע את הפרסום (ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ (24.2.77), ע"א 334/89 רבקה מיכאלי נ' בלה אלמוג (20.12.92) וע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון (10.1.02)).

21. אעיר כבר עתה, כי כל טענה שהפרסום לא כוון כלפי הצד שכנגד דינה להידחות, שכן היא נטענת שלא בתום לב תוך התעלמות מסכסוך ממושך בין השתיים ולרוב תוך שהפרסומים מאפשרים לחבר בין הפרטים, כך שניתן להבין שמדובר בפרסום אודות התובעת והתובעת שכנגד, אלא אם ייקבע אחרת לגבי אותו פרסום.

הפרסומים מושא התביעה

22. בפרסום מיום 27.8.17 שלחה הנתבעת בדוא"ל למכר של התובעת מייל ובו שאלה הנתבעת האם יוכל לייצג אותה בהליך אזרחי כנגד התובעת ובין היתר נרשם "רצ"ב המסמכים שלה בנושא הליך פשיטת הרגל (חתמה על תצהיר שקרי וגם על זה הוגשה תלונה – עדיין לא נחקרה תחת אזרה)" (נספח 5 לתצהיר התובעת).
הנתבעת עמדה על כך שהתובעת השמיטה מהתצהיר בהליך הפש"ר את העובדה שמתנהלים נגדם הליכים משפטיים ולכן עומדות לה הגנות של אמת בפרסום, עניין ציבורי ותום לב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

מדובר בהעברת מידע לאדם אחד, כך שלא מתקיים אלמנט הפרסום. צירוף המסמכים בדבר הליך הפש"ר אינו מהווה לשון הרע, בוודאי בנסיבות העניין בו ביקשה הנתבעת ייצוג באותו. עמדת הנתבעת, כי התצהיר עליו חתמה התובעת הוא שקרי הוא הבעת דעה לגיטימית, במיוחד שהנתבעת ציינה שהוגשה תלונה בעניין, מה שמלמד על העניין הציבורי ביחס לעמדת הנתבעת לבירור אמיתות האמור בתצהיר. משכך, אין מדובר באמירה המהווה לשון הרע ודין התביעה ביחס לפרסום זה להידחות.

בכתב התביעה ייחסה התובעת לנתבעת פרסום בו כונה בנה של התובעת "מפגר...אוטיסט", פרסום שבוצע תחת שם המשתמש של זמירה כהן. הנתבעת הכחישה כל קשר לפרסום זה ולא עלה בידי התובעת להוכיח שהפרסום נעשה על ידי הנתבעת, כך שאין להטיל כל אחריות על הנתבעת גם ביחס לפרסום זה.

23. פרסום מיום 5.9.18 על ידי הנתבעת בו רשמה פוסט ארוך בפייסבוק ובין השאר נכתב בו "מתברר כי אין רף תחתון לרשעות, לנבזות ולעזות המצח. מתברר כי אין גבול לרוע, לשפלות ולנכלוליות. יוספה ברק המתמחה בהגשת תלונות שווא, שהיתה בהליך פשיטת רגל (שפורק כתוצאה מניצול לרעה של ההליך), אשר חרף היותה שקועה בחוב של כ-400,000 ₪ פיזרה באופן מופקר ובמעשה פלילי מובהק המחאות ללא כיסוי. הגשת תלונות שווא היא הדרך שבה בחרה לכסות את חובותיה.

יוספה ברק היא עבריינית סדרתית. לבד מכתב אישום שקיים נגדה – שני כתבי אישום נוספים בדרך להגשתם. לדבריה היא עובדת הכנסת אבל העבודה היחידה שלה שם היא עבודה בעיניים – גלגול וקריצות. בצר לה, בנואשותה וברשעותה, היא מנסה לטפול אשמת שווא על "קורבנות מזדמנים" – במירכאות או בלעדיהן – ולהגיש נגדם תלונות כוזבות. מובן מאליו שבהעדר כל בסיס, תלונות אלה נסגרות.

לטענתה, היא עוסקת ביחסי ציבור אבל יחסי הציבור היחידים שבהם היא עוסקת הם יחסי ציבור לעצמה, בין השאר באמצעות פרסום תמונות של עצמה, המבליטות באופן מתריס ופתייני את גופה ואת מיניותה. היא מנצלת את נשיותה בכלל ואת מיניותה בפרט ניצול גס ובוטה ובכך מפתה גברים ואחר כך טוענת שהטרידו אותה. כאשר בפועל היא זו שמטרידה אותם.

יוספה ברק האישה, אשר המקום המתאים, הטבעי והמתבקש לתמונות דיוקנה בכלל ופלג גופה העליון בפרט, הם אתרי מין זולים, הפכה את שיטת ה"עבודה" שלה לאומנות: היא נצמדת ונדבקות לאנשים מפורסמים, ויוצרת מצג שווא, לפיו היא עושה עבורם לכאורה יחסי ציבור, אלא שלא עובר זמן רב ואותם אנשים מגלים כי לא מדובר ביחצ"נית אלא בנוכלת סדרתית. דוגמא בולטת לכך היא הלוביסטית היידי מוזס וח"כ נורית קורן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

מדובר באישה שפודה המחאות בשוק האפור, כדי להעלים הכנסות מהנאמן בפשיטת רגל שהיא נמצאת בו". בסיום הפוסט נרשם "היזהרו מנוכלים, ומנוכלות כמוה – על אחת כמה וכמה" לפוסט צורפה הודעה על ביטול צווי כינוס/פש"ר הכולל את שמה של התובעת כאשר בסיבת הביטול נרשם "ניצול לרעה" ומועד הביטול הוא מיום 25.6.18 וכן תמונה וסרטון של התובעת.

התובעת אישרה את נספח 208 לתצהיר הנתבעת לפיו הליך הפש"ר בעניינה בוטל בשל "ניצול לרעה" ביום 25.6.18 והוסיפה, כי ביום 2.8.2018 שונתה הסיבה. לטענת התובעת סיבת הסגירה שונתה מניצול לרעה עוד טרם פרסום הפוסט על ידי הנתבעת (ביום 5.9.18), אך אין לה הוכחה, כי החלטה זו הגיעה לידי הנתבעת טרם פרסום הפוסט. הנתבעת הודתה שהייתה לה גישה לתיק הפש"ר של התובעת, אך פרסמה את הדברים על סמך המידע שראתה בתיק ולא ידעה על שינוי עילת הביטול במועד הפרסום.

משכך, אני קובעת, כי בפרסום כשלעצמו היה אמת ועניין ציבורי ומשלא הוכח שהנתבעת ביצעה את הפרסום אף שידעה בפועל שסיבת הביטול שונתה עומדות לה ההגנות בחוק, לרבות תום לב בפרסום.

אשר לכינוי התובעת במילה "עבריינית", טענה הנתבעת שלא התכוונה למי שהורשעה בדין, וכי להבנתה המילה כוללת גם אדם שלא הורשע. הנתבעת עמדה על כך שהתובעת היא "עבריינית סדרתית". אין בידי לקבל עמדה זו של הנתבעת, בוודאי במעמדה כעו"ד העוסקת בפלילים ומודעת היטב למשמעות של הדבקת תווית "עבריינית" למאן שהוא שלא הורשע בדין.

אשר לייחוס תלונות שווא לתובעת, טענה הנתבעת כי בשים לב לכך שלא הייתה העמדה לדין בגין תלונות שהגישה התובעת, אזי המסקנה היא שהתובעת היא מתלוננת שווא ושלה את הטענה שתלונת שווא מתייחסת לתלונה חסרת בסיס בלבד. כאשר הוטח בה שבהליך בבג"צ בעניינה נטען כנגדה שהגישה תלונות שווא נגד עמיתיה והממונים עליה, השיבה שזה תלוי אם היו ראיות או לא.

הנתבעת טענה, כי התובעת הגישה תלונות שווא נגדה ונגד אחרים וצירפה רשימה של מספרי התיקים בהם הגישה התובעת תלונות במשטרה כנגדה. עוד טענה הנתבעת, שהתובעת מגישה תביעות סרק וזאת על בסיס הליכים משפטיים בהם נקטה התובעת, שלשיטת הנתבעת הם הליכי סרק. על בסיס סדרת התנהלויות לא ישרות של התובעת, יש לקבוע לשיטת הנתבעת, כי אף האמירה שהתובעת "נוכלת" היא בבחינת אמת ונאמרה בתום לב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

עוד טענה הנתבעת, שהתובעת מנצלת את נשיותה ומיניוּתה בכך שהיא מעלה הודעות כמו "לפני שאמות מקורונה, אפשר סקס" (נספחים 219+220 לתצהיר הנתבעת) וכן תמונות פרובוקטיביות שפרסמה התובעת עצמה (נספח 221 לתצהיר הנתבעת) שלשיטת הנתבעת אכן מתאימות לאתרי מין זולים והפנתה אף לכתבות בהן נטלה חלק התובעת בקשר לכך. משכך טענה הנתבעת, כי כל הנטען על ידה הוא אמת, וכי יש עניין ציבורי בפרסום, וכי אלה נעשו בתום לב.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהביטויים שייחסה הנתבעת לתובעת לעיל "תלונות שווא" "עבריינית סדרתית" "נוכלות" פיתוי גברים והגשת תלונה כנגדם, השימוש המיוחס לתובעת במיניוּתה והאמירה שתמונותיה מתאימות לאתרי מין זולים, הן אמירות קשות העולות כדי לשון הרע (כהגדרתו בסעיף 1 לחוק) משום שהן נועדו לבזות את התובעת ואף לפגוע במשלח ידה. בשים לב לכך שהפרסום היה ברשת חברתית בה נגישות לקוראיה/עוקביה של הנתבעת, הרי שלפי סעיף 2 לחוק מתקיים אלמנט הפרסום.

בכל הכבוד הראוי העובדה שהתובעת השתתפה בכתבה בה טענה שזכותה להתלבש כרצונה גם אם אחרים רואים בכך לבוש "פרובוקטיבי" אין בה לתמוך בנטען על ידי הנתבעת, כי הלבוש והתמונות של הנתבעת מתאימים לאתרי מין זולים.

לא הוכח שתלונות שהוגשו על ידי התובעת הן תלונות שווא, כל שנמסר הוא פירוט של התיקים בהם הגישה התובעת תלונות נגד הנתבעת, ללא ההחלטות ורשימה של בעלי תפקידים ואנשים שאף נגדם נטען שהתובעת הגישה תלונות. יש הבדל בין האמירה שמדובר ב"מתלונת שווא" לבין האמירה שתלונותיה לא נמצאו מוצדקות למשל. הלשון בה נקטה הנתבעת, כי מדובר בתלונות שווא לא הוכחה ואין מדובר בהבעת דעה, פרשנות או מעידה בניסוח. אף מקום בו אדם לא נהג בצורה ישרה אין הדבר מעיד על "נוכלות" שכן יש להוכיח שמדובר במי שמרמה את הבריות במעשיו. לא כל אי מסירת אמת או אי דיוק יצדיקו כינויו של אדם כ"נוכל".

אין אמת בפרסום או עניין ציבורי ולא עומדת לנתבעת הגנת תום הלב והתוצאה היא שדין התביעה להתקבל ביחס לפרסום זה.

24. בפרסום נוסף מיום 5.9.18 רשמה הנתבעת שתי תגובות בפייסבוק. בראשונה נכתב "איזה קריירה?? היא נוכלת (לאחרונה החלה לעסוק בזנות וחשפנות) ביחס לילדים שלה: בית משפט פסק שהיא לא כשירה לטפל בהם. מדובר בעבריינית אשר ניסתה לסחוט את הח"כ. מגיע לה יותר? בהחלט מעצר עד תום ההליכים וזה גם יהיה בקרוב". בתגובה הנוספת נרשם "נוכלת שבית משפט מחוּזי פירק לה את פשיטת הרגל כתוצאה ממעשי מרמה" ולתגובה צורפה ההודעה על ביטול צו כינוס/פשי"ר מיום 25.6.2018 (נספח 5 לתצהיר הנתבעת).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

הנתבעת טענה, כי בתצהיר שהגישה התובעת בהליך הפש"ר נמנעה מלציין קיומם של הליכים משפטיים כנגדה (נספח 226 לתצהיר התובעת) ולכן הצהירה דבר שקר ולכן עומדות לה ההגנות של אמת בפרסום ועניין ציבורי בפרסום. להבדיל מהאמירה במייל מיום 27.8.17, כי התובעת הגישה תצהיר שקרי, אשר יכולה להיות הבעת דעה, הרי שייחוס מעשה נוכלות שונה בתכלית. העובדה שצו הפירוק בוטל בשל שימוש לרעה לא אומר שמדובר במעשה נוכלות. משכך, לא עלה בידי התובעת להוכיח, כי התובעת היא "נוכלת". אמנם צו הפש"ר בוטל בעילה של "שימוש לרעה", אך לא הוכח שמאחורי אלה עמדו "מעשי מרמה" כטענת התובעת. לנוכח נחרצות הדברים אין גם לקבל שמדובר בהבעת דעה.

אשר לאמירה, כי בית המשפט פסק שהתובעת לא כשירה לטפל בילדיה, טענה התובעת שהיא הבינה זאת מבן זוגה לשעבר של התובעת, מר עדי טמיר. אשר לבדיקת הדברים טרם פרסומם השיבה התובעת שהסתמכה על העד או אנשים אחרים, וכי למיטב זכרונה כך כולם אומרים על התובעת.

העד עדי טמיר מסר שכלל לא ראה את הפרסום של התובעת בנוגע לילדיו והוא לא אמר את המילים שנרשמו על ידי התובעת. העד אישר, כי בית המשפט לא פסק כפי שכתבה התובעת בפרסום מיום 5.9.18 והוא אף לא אמר כך את הדברים לנתבעת. משכך לא עלה בידי התובעת להוכיח שבית משפט קבע שהתובעת אינה כשירה לטפל בילדיה.

כמו-כן לא עלה בידי התובעת להוכיח שהתובעת החלה לעסוק בזנות ובחשפנות. אין בידי לקבל את הסבריה של התובעת שיש לתת למילים "זנות" ו"חשפנות" מובן אחר מזה אליו התייחסה התובעת. עוד צודקת התובעת, כי ניתן לזהותה לפי ההקשר ולהבין שהתמונות הן שלה גם במקום שבו לא ניתן לראות את פניה אלא רק את צבע שיערה יוצא הדופן (ורוד). בשאלת הזיהוי עדותה של התובעת הייתה מתחמקת והיא שבה וביקשה לראות את התמונות ולא התמודדה עם המאפיינים האחרים שמאפשרים לזהות את הפרסום עם התובעת, אף ששמה לא צוין בו.

הנתבעת טענה שהיא יודעת מה המשמעות של ביטויים אלה, אך מבחינתה בגלל שנעשה חיפוש בביתה בשל קשר של התובעת עם שוטר (ששמו אסור בפרסום), התנהגותה של התובעת מהווה נבזות וזנות. התובעת טענה שהשתמשה במילה "זנות" לא במובן של מגע מיני אלא כביטוי מאחר שהתובעת נתנה טובת הנאה לשוטר בתמורה לחומר הנוגע לנתבעת וזו נבזות וזנות.

עוד טענה התובעת שמדובר בהבעת דעה על רקע ריקוד חשפני שהתובעת עצמה פרסמה (נספח 225 לתצהיר התובעת), אלא שאין בריקוד חשפני להגיד חלילה על אישה שהיא עוסקת בזנות או בחשפנות. אין גם לקבל טענת התובעת, כי מדובר בצורת דיבור (סלנג), שכן אמירה על אישה שהיא עוסקת בזנות וחשפנות מבהירה לקורא/לשומע מהו עיסוקה של אותה אישה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

נוכח כל האמור, אין לקבל את גישת הנתבעת, כי מדובר בהבעת דעה ויש לקבוע שאין אמת בפרסום, אין כל עניין ציבורי בפרסום והוא לא נעשה לשם הגנה על אינטרס אישי כשר. משכך ובהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהאמירות לעיל מהוות לשון הרע והם נועדו להשפיל את התובעת ולבזותה, הן פורסמו כתגובה לעיון כל קוראיה/עוקביה של הנתבעת ולא עומדת לנתבעת כל הגנה בהתאם לחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לפרסום זה.

25. בפרסום נוסף מיום 5.9.18 רשמה הנתבעת בתגובה למשתמש אחר בפייסבוק **"היא בהחלט עוסקת בזנות ובנושא זה אין בעיה"** (נספח 5 לתצהיר התובעת).

בהמשך לקביעתי לעיל ביחס לפרסום מיום 5.9.18 לא עלה בידי הנתבעת להוכיח שהתובעת עוסקת בזנות ולכן מדובר בפרסום המהווה לשון הרע משום שהוא נועד לבזות את התובעת. האמירה פורסמה כתגובה לעיון כל קוראיה/עוקביה של הנתבעת ולא עומדת לנתבעת כל הגנה בהתאם לחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לפרסום זה.

26. בפרסום נוסף מיום 5.9.18 על ידי הנתבעת נכתב בפייסבוק **"היזהרו מיוספה ברק מגישה תלונות שווא ולא ניתן לתבוע אותה בהליך אזרחי מכיוון שהיתה בהליך פשיטת רגל שפורק כתוצאה מניצול לרעה"** בצירוף לינק לדף הפייסבוק של הנתבעת (נספח 5 לתצהיר התובעת).

בכל הנוגע להימצאות התובעת בהליכי פש"ר ופרסום ביטול הצו, הרי שאלה שיקפו נכונה החלטה שיפוטית שניתנה (אף אם שונתה בהמשך), כך שהם אמת ויש בהם עניין ציבורי ונעשו בתום לב כפי שקבעתי לעיל..

אשר לאמירה, כי מדובר במי ש"מגישה תלונות שווא", קביעתי לעיל ביחס לפרסום מיום 5.9.18 (סעיף 23 לעיל) רלוונטית גם לאמירה זו. האמירה מהווה לשון הרע כהגדרתה בחוק, שכן יש בה לפגוע בשמה הטוב של התובעת, היא פורסמה ברבים, לא הוכח שהיא אמת ולכן גם לא עומדת לנתבעת כל הגנה בהתאם לחוק ולכן דין התביעה להתקבל.

27. פרסום מיום 3.10.18 במסגרתו הנתבעת כתבה בטוויטר תגובה **"מדובר במתלוננת שווא! אשר מנסה לכסות חובות באמצעות הגשת תלונות שווא ותביעות סרק ובנוסף לאחרונה פורק הליך פשיטת הרגל שלה כתוצאה מניצול לרעה"** (נספח 5 לתצהיר התובעת). לתגובה צורפה הודעה על ביטול צווי כינוס/פש"ר הכולל את שמה של התובעת כאשר בסיבת הביטול נרשם "ניצול לרעה", החלטה מיום 25.6.18.

כפי שקבעתי לעיל, בכל הנוגע להימצאות התובעת בהליכי פש"ר והחלטה שם שיקפו נכונה החלטה שיפוטית שניתנה (אף אם שונתה בהמשך), כך שהם אמת ויש בהם עניין לציבור.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

אשר לאמירה, כי מדובר "במתלוננת שווא!" האמירה מהווה לשון הרע כהגדרתה בחוק, שכן יש בה לפגוע בשמה הטוב של התובעת, היא פורסמה ברבים, לא הוכח שהיא אמת ולכן גם לא עומדת לנתבעת כל הגנה על פי החוק.

28. פרסום נוסף מיום 3.10.18 על ידי הנתבעת בפייסבוק בו נכתב "למה גיא לרר מפרסם על "מתלוננת" שהיא שרמוטה?????" וזאת עם תמונה של התובעת לצד הכיתוב "שרמוטה" ובצד שמאל של התמונה צורף פוסט של אדם אחר ששיתפה הנתבעת (נספח 5 לתצהיר הנתבעת).

התובעת הסבירה, כי לא קראה לעצמה "שרמוטה" בסרטון אלא דובר באייטס בו הסבירה שההטרדות המיניות גורמות לתחושה של "שרמוטה". לטענת התובעת, הנתבעת עשתה עריכה מגמתית לאייטס של גיא לרר שנועד לדיון על הטרדה מינית בכנסת וניצלה אייטס תמים להשפלת התובעת. מקובלת עליי עמדת התובעת, כי באייטס לא כינתה את עצמה חלילה בכינוי "שרמוטה" אלא ניסתה להבהיר, כי אירועי הטרדה מינית יש בהם ליצור התייחסות שכזו.

הנתבעת טענה, כי שיתפה פוסט שפרסם משה הלוי שבו מתח ביקורת על הכתבה בתכנית של גיא לרר והוסיפה את הכיתוב לעיל כהבעת דעה. משכך יש אמת בפרסום וכן עניין ציבורי והוא נעשה בתום לב כהבעת דעה ולא כדי ללעוג ולבזות את התובעת.

אין בידי לקבל את עמדת הנתבעת. גיא לרר באייטס המדובר לא מתח ביקורת על התובעת ובוודאי שלא קרא לה "שרמוטה". הדברים של הנתבעת לא היו ביקורת על האייטס והפרסום שלה הוציא את הדברים מהקשרם, כך שלקורא מן השורה ברור שמדובר בלעג לתובעת ולא בביקורת על אייטס בתוכנית של גיא לרר. צירוף תמונת התובעת לצד הכיתוב "שרמוטה" אינו מלמד על ביקורת על התוכנית אלא אמירה שנועדה לבזות את התובעת, כאילו מסקנת התכנית הייתה שהתובעת היא "שרמוטה". ככל שרצתה הנתבעת לבקר את האייטס בתכניתו של גיא לרר יכלה לעשות זאת בדרכים רבות כל כך שלא יהיה בהם לבזות את התובעת.

יתירה מכך, הנתבעת הודתה שאינה זוכרת אם צפתה בכל האייטס טרם שפרסמה את הדברים ועמדה על כך שזה פוסט נגד גיא לרר ולא נגד התובעת, שכן יש לה מלחמה נגדו ואף תביעות משפטיות. העד משה הלוי מסר, כי צפה באייטס כולו בתכנית של גיא לרר אך פרסם קטע ספציפי ממנו, לגביו הייתה לו ביקורת והוא צירף קישור לפוסט שפרסם.

הנתבעת לא הסתפקה בפרסום הביקורת של מר הלוי אלא הוסיפה תוכן משלה ממנו עולה לא עולה פרשנות וביקורת אלא לעג על התובעת.

משכך, ייחוס המילה "שרמוטה" לתובעת על ידי הנתבעת נעשה באופן המנוגד לעמדת התובעת ומטרת האייטס בו השתתפה התובעת ולכן יש בדברים כדי להשפילה ולבזותה. בשים לב

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

לפרסום לקוראיה/עוקביה בפייסבוק מתקיים אלמנט הפרסום. לא עומדת לנתבעת כל הגנה בהתאם לחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לפרסום זה.

29. פרסום מיום 19.10.18 ובו תמונה שניתן לזהות, כי מדובר בתובעת ומתחתיו הכיתוב "יוספה ברק פשיטת רגל היזהרו". עוד נכתב שם "יוספה ברק הייתה בהליך פשיטת רגל שפורק כתוצאה מניצול לרעה מתלוננת שווא סדרתית היזהרו". בהתאם לצילום, הפרסום בוצע בערוץ היוטיוב של הנתבעת (נספח 5 לתצהיר התובעת).

כאמור לעיל בפרסומים קודמים ובהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהביטוי "מתלוננת שווא סדרתית" מהווה משום לשון הרע משום שהוא נועד לבזות את התובעת או לפגוע בשמה הטוב. הנתבעת לא הוכיחה שהתובעת היא "מתלוננת שווא סדרתית". הדברים פורסמו בערוץ היוטיוב של הנתבעת ולכן מתקיים אלמנט הפרסום. אין אמת בפרסום או עניין ציבורי והוא לא נעשה בתום לב ולכן לא עומדת לנתבעת הגנה לפי החוק בקשר לביטוי זה ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לאמירה זו. אין מחלוקת שהתובעת הייתה בהליך פש"ר והפרסום הנוגע לכך הוא אמת ויש בו עניין לציבור, כפי שקבעתי לעיל.

30. בפרסום מיום 29.6.19 רשמה הנתבעת בתגובה לדברים שרשמה משתמשת אחרת בפייסבוק כך "יקירה, הכל תלוי בראיות. למשל חברתך יוספה ברק העבריינית היא מתלוננת שווא (שבזמנה הפנוי עוסקת גם בחשפנות)... " (נספח 7 לתצהיר התובעת).

בהמשך לאמור ביחס לאמירות זהות בפרסומים קודמים, הרי שדין התביעה להתקבל אף ביחס לפרסום זה. לא עלה בידי הנתבעת להוכיח שהתובעת "עבריינית", "מתלוננת שווא" ו"עוסקת בחשפנות". משלא עומדת כל הגנה לנתבעת על פי החוק, דין התביעה להתקבל.

31. פרסום מיום 4.8.19 בו כתבה הנתבעת בתגובה למשתמשת אחרת בפייסבוק "את משעשעת אותי כי את בורה וחברה של חשפנית, נוכלת ועבריינית שהרווחה לא רוצה שהילדים שלה יהיו אצלה ושמה בישראל יוספה ברק החשפנית". מתחת לפוסט צורפה תמונה שבה ניתן לזהות, כי מדובר בתובעת. בתגובה רשמה המשתמשת האחרת "ולך יש הרבה עבודה לכן את גרה עם אמא בגילך?" והנתבעת השיבה "את צריכה השלמת הכנסה? את יכולה לפנות לחשפנית יוספה ברק" (נספח 7 לתצהיר התובעת).

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהביטויים "חשפנית", "עבריינית", ו"נוכלת" מהווים לשון הרע משום שהם נועדו לבזות את התובעת.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

התגובות של הנתבעת פתוחות לעיון קוראיה/עוקביה ולכן מתקיים אלמנט הפרסום. האמירות לעיל לא נהנות מאף אחת מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס אליהם.

אשר לאמירה "שהרווחה לא רוצה שהילדים שלה יהיו אצלה" מדובר במסקנה אותה יכלה הנתבעת לגזור מדברים שמסר לה מר עדי טמיר, אביה ילדיה של התובעת, כי המלצת הרווחה הייתה שאלה לא יהיו אצל התובעת לאחר שפונתה מדירתה (זאת בניגוד לפרסום לפיו בית משפט קבע שהתובעת אינה כשירה לטפל בילדיה). הדברים מקבלים חיזוק אף מעדותו של מר משה הלוי שמסר שהיה בקשר עם התובעת וקיבל ממנה מידע בעניין מעורבות הרווחה בקשר לילדיה, וכי העביר את המידע שאסף מהתובעת וממקורות אחרים לידי הנתבעת.

32. פרסום מיום 25.8.19 בו הנתבעת שמה ליד שמה אימוגי ונרשם "מרגישה מלאת מוטיבציה".

בתוכן הפוסט בפייסבוק נרשם "חידה: מי הגברת ומה עיסוקה?"

1. תובעת את גוגל (על סכום של 10,000 ₪) והדיון יתקיים בבית משפט שלום ברחובות

בתאריך 03.10.19 בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת – חיימוביץ.

2. עבריינית עם 2 כתבי אישום (השלישי בדרך).

3. מומחית בהגשת תלונות שווא וסחיטה של אנשים.

4. נמצאת באיחוד תיקים בהוצאה לפועל.

5. מתפרנסת מנוכלויות.

6. כל התשובות נכונות.

העונה נכונה יזכה בתלונת שווא".

מתחת לשורה האחרונה בפוסט צורפו שתי תמונות ובהן ניתן לזהות שמדובר בתובעת (נספח 7 לתצהיר התובעת).

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהאמירות "עבריינית" "מומחית בהגשת תלונות שווא וסחיטה של אנשים", ו"מתפרנסת מנוכלויות" מהווים לשון הרע, שנועדו לבזות את התובעת. מההקשר של הדברים ברור שהפרסום עוסק בתובעת. הדברים פורסמו בפוסט לכלל קוראיה/עוקביה של הנתבעת ולכן מתקיים אלמנט הפרסום. ביחס לאמירות אלה, לא הוכיחה הנתבעת שמדובר בפרסום שהוא אמת. העובדה שהוגש כתב אישום נגד התובעת אין בו לסווגה כעבריינית, דהיינו כמי שהורשעה בדיון. אף אם סבורה הנתבעת שהתובעת לא נוהגת ביושר, אין בכך לקבוע שניתן לכנותה "נוכלת" שכן לא הוכח שביצעה פעולת מרמה מוכחת. הפרסום אינו נהנה מאף אחת מההגנות שבחוק ולכן דין התביעה להתקבל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

33. ביום 26.8.19 פרסמה הנתבעת פוסט בפייסבוק בו נכתב "חברים יקרים, מתנהל טרור רשתי נגד העבריינית יוספה ברק. המלצות על עו"ד המייצג קורבנות עבירה ניתן ליצור קשר עם העבריינית בנייד... נ.ב. לכל המתנדבים הגברת נמצאת באיחוד תיקים בהוצל"פ (היתה בפשיטת רגל וכתוצאה מפזור המחאות הפש"ר פורק) לאחרונה נזרקה מביתה וגרה אצל שכנה (לא שילמה שכירות) וגם עקצה 2 עורכי דין" (נספח 7 לתצהיר התובעת).
הנתבעת הסבירה, כי במילים "טרור רשתי" היא תיארה את חוויותיה מפעולות בהם נקטה התובעת כלפיה ואין הדברים מכוונים לתובעת כמפעילת טרור כלפיה. אף שהשימוש במילה "טרור" יוצר קונוטציה קשה, הרי שמדובר בתיאור חוויותיה של הנתבעת ויש לראות בכך הבעת דעה לגיטימית.

מנגד, הנתבעת לא הוכיחה את הסיפא לפרסום, כי התובעת "עקצה 2 עורכי דין". אין בפסקי הדין שצורפו לתצהירו של מר משה הלוי (נספח 131 לתצהיר) כדי לבסס זאת ורשימת עו"ד המנויה שם לא מלמדת דבר על מעשה "עוקץ" של התובעת כלפי עו"ד כשלהו.
משכך ובהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שאמירה זו מהווה לשון הרע ויש בה לפגוע בשמה הטוב של התובעת ואף במשלח ידה, האמירה פורסמה כתגובה לעיון כל קוראיה/עוקביה של הנתבעת, אף שמתקיים אלמנט הפרסום ולא עומדת לנתבעת כל הגנה בהתאם לחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לחלק זה של הפרסום.

אשר ליתר האמירות, הראיות בתיק מלמדות, כי אף אם הנתבעת לא דייקה בניסוח הדברים עומדת לה הגנת אמת דיברתי, שכן היה הליך פש"ר כנגד התובעת וכן הליך במסגרתו היא נאלצה לפנות את הדירה בה התגוררה.

34. הנתבעת מסרה, כי היא מחקה את כל הפרסומים ואם יש פרסום שנותר אזי הוא יימחק. עוד יוער, כי התנהלות הנתבעת במהלך חקירתה הנגדית הייתה מתחמקת בנקודות רבות, מבלי שסיפקה הסבר מה בדקה טרם הפרסום.

העד משה הלוי מסר כי לאחר הגשת התביעה בתיק זה, ולקראת הכנת תצהירו, הוא אסף חומרים שנועדו לסייע לנתבעת ולחזק את הפרסומים שבוצעו על ידה. משמע, בזמן הפרסום חומרים אלה לא היו מצויים בידי הנתבעת ולכן מדובר בניסיון בדיעבד לסייע לנתבעת אך זו אינה יכולה להיבנות מהחומרים שנאספו לאחר שבוצעו הפרסומים כאשר בזמן אמת בדיקות לא נעשו על ידי הנתבעת ולא היה בסיס לאותם פרסומים. מכל מקום, הנתבעת לא הוכיחה שהאמור בפרסומים הוא אמת, כמפורט לעיל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

הנתבעת הודתה בפרסומים לגבי מעורבות הרווחה בעניין ילדיה של התובעת, אך הכחישה את המועד בו בוצע הפרסום. לא מצאתי לתת משקל לטענת הנתבעת לגבי פרסום במועד מאוחר יותר מהמועד הנטען על ידי התובעת.

מנגד, התובעת שלחה לנתבעת מכתב התראה וחרף זאת הנתבעת המשיכה בפרסומים.

35. נוכח כל האמור לעיל, דין התביעה להידחות ביחס לפרסום מיום 27.8.17 (סעיף 22 לעיל) ולהתקבל ביחס לאחד עשר הפרסומים האחרים (סעיפים 24-33).

הפרסומים מושא התביעה שכנגד

36. יוער כבר עתה, כי אין בידי לקבל טענות הנתבעת שכנגד, כי העובדה שלא ציינה את שמה של התובעת שכנגד אינה מלמדת שניתן לזהות שהפרסומים נוגעים לתובעת שכנגד.

ראשית, ניתן לזהות מתוכן הדברים וההקשר שלהם שמדובר בתובעת שכנגד. חלק מהפרסומים נעשו תוך אזכור של פרסומים קודמים בבחינת לקשור לזהותה של מושא הפרסום- התובעת שכנגד.

שנית, הנתבעת שכנגד טענה בסיכומיה, כי הפרסומים היו במטרה להתגונן מפני מעשיה של התובעת שכנגד ובכך יש לסתור את הטענה, כי הפרסומים כוונו כנגד אדם אחר ולא התובעת שכנגד. חיזוק לכך ניתן למצוא בעובדה שהנתבעת שכנגד לא הבהירה מי מושא הפרסום ככל שלא מדובר בתובעת שכנגד.

עוד אין בידי לקבל טענת הנתבעת שכנגד, כי מדובר בתביעת השתקה, כפי שלא קיבלתי טענה זו ביחס לנתבעת.

37. ביום 23.7.18 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק "זוכרים שסיפרתי פעם על אישה מפורסמת שאמא שלה תבעה אותה? לאמא שלה עיקלו מטלטלין מהבית והיא תבעה את הבת שלה בענין... למפורסמת קוראים עו"ד נוגה ויזל. אמא שלה תבעה אותה. אישה בת 80 וגם שני בנקים וחברת תקשורת. נוגה ויזל מנסה לפגוע בי באמצעות שליחים כל הזמן. באמצעות צד ג'. היא מומחית בזה הרי. המוניטין שלה ידוע. זוכרים שהיא אמרה אצל לרר שהיא מרוויחה חצי מליון ש"ח לתיק? איך זה מסתדר עם התביעה של אמא שלה או תביעה שהוגשה נגדה על זיוף צ'קים? או השעיות שהיו לה בלשכה? או עוד אלף ואחד דברים. לא מסתדר. צריך לשלול לה את הרשיון, פעם אחת ולתמיד!" לפוסט צורף צילום מהעמוד הראשון של ההליך שיזמה אמה של התובעת שכנגד כנגד התובעת שכנגד (נספח 230 לתצהיר התובעת שכנגד).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

התובעת שכנגד טענה שהוטל עליה עונש של השעיה על תנאי, וכי מעולם לא הושעתה מלשכת עוה"ד.

לא עלה בידי הנתבעת שכנגד להוכיח, כי הוגשה תביעה כנגד התובעת שכנגד בגין זיוף צ'קים או כי זו אכן הושעתה מלשכת עוה"ד. הנתבעת שכנגד צירפה את פסק הדין בהליך שהתנהל בין התובעת שכנגדה לאמה ואחרים (נספח ב' לתצהיר הנתבעת שכנגד) ואין בו כל אמירה המייחסת לתובעת שכנגד זיוף צ'קים. כמו- כן צירפה הנתבעת שכנגד צילום כותרת כתבה בדה מרקר מיום 30.8.10 (נספח יט' לתצהיר הנתבעת שכנגד) לפיה הוטל על התובעת שכנגד עונש של השעיה על תנאי בהליך משמעותי בלשכת עוה"ד, אך לא הוכח שמדובר בהשעיה כנטען בפרסום שבוצע על ידי הנתבעת שכנגד.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי ששתי אמירות אלה מהוות לשון הרע משום שהן נועדו לבזות את התובעת שכנגד ואף לפגוע במשלח ידה. הפרסום היה לעיון קוראיה/עוקביה של הנתבעת שכנגד ולכן מתקיים אלמנט הפרסום. לא עומדות לנתבעת שכנגד איזו מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל. אשר לפרסום בעניין ההליך שהתקיים בין התובעת שכנגדה לאמה ואחרים, עומדת לנתבעת שכנגד הגנת אמת דיברתי, שכן התקיים הליך שכזה.

38. ביום 19.8.18 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק בתגובה לפרסום מצד התובעת שכנגד, כי "היא מאזינה לי שנה. שולחת לי במייל דברים שאמרתי בחדרי חדרים. תלונותיי במשטרה, לא התרוממו. היא הייתה מקושרת. הדגש הוא על... הייתה. היום היא התפארה בכך שהיא מאזינה לי, בזמן קיום יחסים אינטימיים. למעט ציון האוקטבות, היא די שלטה בחומר. היא באמת איתי בחדר וכולי תקווה שגם היא נהנית, לפחות כמוני. חוץ מזה וללא כל קשר אליה, התבשרתי היום ע"י לשכת עורכי הדין, כי עלי לצרף תצהיר לתלונתי... נאנחת בסיפוק גדול. שמעת את זה עיוני?". לפוסט צורף צילום חלקי של המסמך שנשלח מלשכת עורכי הדין לנתבעת שכנגד (נספח 231 לתצהיר הנתבעת שכנגד).

בפוסט זה מייחסת הנתבעת שכנגד לתובעת שכנגד חדירה לפרטיותה וביצוע האזנת סתר בתוך בתוך ביתה (חדר השינה). הנתבעת שכנגד צירפה תלונות שהגישה במשטרת ישראל ביחס לחשדותיה, כי התובעת שכנגד מאזינה לה, פוגעת בפרטיותה ואף איימה בפגיעה בילדיה (נספח ז' בתצהיר הנתבעת שכנגד), אך אין באלה להוכיח את הנטען בפרסום לעיל. משכך ייחוס מעשים אלה לתובעת שכנגד מהווה משום לשון הרע ויש בו לפגוע בשמה הטוב של התובעת שכנגד. לנוכח החשיפה לפרסום לכל קוראיה/עוקביה של הנתבעת שכנגד, הרי שמתקיים אלמנט הפרסום. לא עומדות לנתבעת שכנגד איזו מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לאמירות הנ"ל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

39. ביום 11.9.18 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק "נוגה ויזל רודפת אותי שנתיים וחצי. היא איימה ברצח ילדיי, בין היתר. אם הבנות תכתובנה נוגה ויזל בג"צ בגוגל, יעלה מסמך מחריד. היא פוטר ממשטרת ישראל כיוון שהוגדרה כמטרד. היא מטרידנית אובססיבית, מגישה תלונות שווא, בודה ראיות, מנסה להפיל אנשים תמימים. קצין בריאות הנפש של המשטרה, אליו היא סירבה להגיע לבדיקה, אבחן אותה כבעלת הפרעת אישיות נרקסיסטית. יש לה קריירה שלמה בנושא. הגשתי נגדה תלונה בלשכת עורכי הדין. אני מגישה נגדה ביום רביעי בקשה לצו הטורדה מאיימת. כל הפוסט הזה שקרי מתחילתו ועד סופו" (נספח 232 לתצהיר התובעת שכנגד).

הנתבעת שכנגד טענה, כי במייל ששלחה לה התובעת שכנגד ביום 14.9.16 (נספח יג' לתצהיר הנתבעת שכנגד) ובה תמונות ילדיה של הנתבעת שכנגד לצד הכיתוב, כי התובעת שכנגד ביקשה מרב (ללא ציון שמו) לברך אותם ובהמשך הוסיפה ביחס לבתה "ביקשתי ברכה בדגש על העיניים המקסימות שלה". בשים לב לכך שיחסי השתיים עלו על סרטון בשלב זה, תחושתה הסובייקטיבית של הנתבעת שכנגד, כי ההודעה היא בבחינת איומים על ילדיה אינה מהווה לשון הרע.

הנתבעת שכנגד סברה, כי בשים לב למחלוקת בין הצדדים אין מדובר בברכה אלא להיפך ולכן מדובר בהבעת דעה לגיטימית. לשיטת הנתבעת שכנגד היא הבינה ממשלוח תמונות של ילדיה על ידי הנתבעת שהדבר מהווה איום על ילדיה ולא מייל תמים.

לטענת התובעת שכנגד בשלב שהיא שלחה את התמונה של הילדים לא היה סכסוך בין הצדדים מאחר שבשלב זה היא רק ביקשה להפסיק את ההתקשרות (ההודעה על הפסקת ההתקשרות נשלחה ביום 11.9.16 והמייל עם תמונת הילדים ביום 14.9.16). כאשר הוטח בתובעת שכנגד בשלב זה היא סירבה להצעתו של דודי טל לפרסום כתבה כפיצוי, הרי שהדבר מלמד שהשתיים היו מצויות בשלב הסכסוך, היא התחמקה מהשאלה וביקשה "תציג לי". עוד הוסיפה כי מבחינתה בשלב זה היא תפסה את התובעת בשקר ואכן בשלב זה הדברים התדרדרו אך אין מדובר עדיין בשלב הסכסוך. מדובר בגישה מיתממת של התובעת שכנגד ועמדת הנתבעת שכנגד, שהדברים לא נשלחו באופן תמים עדיפה על עדות התובעת שכנגד.

ייתכן שמשלוח התמונות של ילדיה של הנתבעת שכנגד על ידי התובעת אינו מעשה תמים בהעדר הקשר רלוונטי אך לא ניתן לומר, כי הוכח שמדובר באיום מצד הנתבעת או במעשה שיש בו להקים עילת תביעה בגין לשון הרע.

אשר ליתר האמירות, הנתבעת שכנגד טענה שהיא התבססה על האמור בבג"צ 5770/05, 5769/05 ויזל נ' מפכ"ל המשטרה ואח' (23.8.06) (נספח כ' לתצהיר הנתבעת שכנגד) (להלן: "בג"צ 5770/05").

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

אומר כבר עתה שאין ללמוד מפסק הדין אליו הפנתה הנתבעת שכנגד את מה שהיא מייחסת לתובעת שכנגד.

בבג"צ 5770/05 שעסק בפיטוריה של התובעת שכנגד מהמשטרה טענה המדינה, שסירובה של התובעת שכנגד להתייצב לבדיקת התאמה בהתאם להמלצת קצין רפואה ראשי לא הייתה קשורה לפיטוריה אלא להתנהגותה. בית המשפט העליון לא מצא עילה להתערב בהחלטת הפיטורים ואימץ את עמדת המדינה, כי התובעת שכנגד פוטרה מהמשטרה לנוכח התנהגותה כלפי עמיתה ומפקידה (ראו סעיף 18 לפסק הדין). בסעיף 20 לפסק הדין מתח בית המשפט העליון ביקורת על חוה"ד שהוגשה בעניינה של התובעת שכנגד ונקבע מפורשות "**שאינ מדובר בחוות דעת רפואית לכל דבר ועניין**". בסופו של דבר התובעת שכנגד פוטרה בשל התנהגותה ולא בשל אבחנה רפואית כלשהי.

בבג"צ 5769/05 נקבע שאין מקום להתערב בשיקולים שלא לפתוח בחקירת מח"ש בתלונה שהגישה התובעת שכנגד כנגד קצין משטרה אחר. אין כל תימוכין בפסיקת בית המשפט העליון, כי התובעת שכנגד היא מטרידנית אובססיבית או מגישה תלונת שווא.

הנתבעת שכנגד כתבה דברים בניגוד לאמור בפסיקת בית המשפט העליון ולא מצאה לנכון לחזור בה מחלק מהדברים במהלך עדותה בפניי או להבהיר מדוע פירשה לא נכון את פסק הדין ככל שמדובר היה בטעות בתום לב של אופן קריאת פסק הדין, כך שהוכח שלא היה תום לב בפרסום.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהביטויים בפרסום שיוחסו לתובעת שכנגד (למעט האיום על ילדי הנתבעת שכנגד) מהווים לשון הרע משום שנועדו לבזותה, להשפילה ואף לפגוע בעיסוקה. בשים לב לכך שהפרסום הוא לכל עוקביה/קוראיה של הנתבעת שכנגד מתקיים אלמנט הפרסום.

לא עומדות לנתבעת שכנגד איזו מההגנות הקבועות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לפרסום זה.

40. ביום 16.7.19 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק "**3 שנים שאני מוטרדת ע"י פסיכופתית**. במייל. בווצאפ. ברשתות החברתיות. **פסיכופתית שמטרידה אין ספור אנשים וידועה כגורם עברייני ופלילי** (כולל כתב אישום שהוגש נגדה בעבר). להערכתי היא זו ששלחה לי אתמול, תמונת ראש כרות. לא מעלה על דעתי סצנריו אחר. אין לי ספק שהיא היתה ששה לשפוך חומצה על הוודג' שלי.... התלונות הרבות שהוגשו נגדה ע"י אנשים רבים וארגוני נשים נגזרות בזמן שכולם תולים את לורי שם טוב. **יש כאן טרוריסטית אמיתית**" (נספח 233 לתצהיר התובעת שכנגד).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

גם בקשר לביטוי "פסיכופטית" סמכה הנתבעת שכנגד ידיה על בג"צ 5770/05 אך כאמור לעיל ביחס לפרסום מיום 11.9.18, נקבע שלא נערכה כל בדיקה לתובעת שכנגד ולכן לא היה מקום לקביעה בעניין מצבה הנפשי ומכל מקום גם במסמך שהוצג לא היה להוות חוות דעת. כך שהנתבעת שכנגד לא הביאה כל ראיה לכך שהתובעת שכנגד היא "פסיכופטית", מהווה "גורם עברייני" ו"טרוריסטית". קבעתי לעיל, כי ביחס לפרסום של התובעת שכנגד "טרור רישתי" אין הדברים מהווים לשון הרע. הנתבעת שכנגד לא הוכיחה שהתובעת שכנגד היא "גורם עברייני". השימוש במילים "טרוריסטית אמיתית" על ידי הנתבעת שכנגד נעשה לא לתיאור רגשותיה של האחרונה, אלא ייחוס מעשים קשים לתובעת שכנגד ולכן ההתייחסות היא שונה.

הנתבעת שכנגד חזרה על הביטוי "פסיכופטית" ולא נטען שהדבר נאמר שלא במובן הרפואי שלו, שכן הנתבעת שכנגד מייחס לתובעת שכנגד ליקוי במישור הנפשי וסמכה את דבריה על האמור בבג"צ 5770/05. אלא שכאמור לא מדובר באמת בפרסום, בוודאי שאין עניין ציבורי בפרסום עניין אודות מצבו הנפשי של מושא הפרסום ובשים לב לפער בין הדברים שפרסמה הנתבעת שכנגד לקביעות בפסק הדין לא עומדת לנתבעת שכנגד הגנת תום הלב.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהביטויים "פסיכופטית" "גורם עברייני פלילי" ו"טרוריסטית" מהווים לשון הרע משום שנועדו לבזות את התובעת. הנתבעת שכנגד לא הביאה כל ראיה לאף אחד מהאמירות הנ"ל. לנוכח הפרסום בפני כל קוראיה/עוקביה של הנתבעת שכנגד, הרי שמתקיים אלמנט הפרסום ולא עומדת לנתבעת שכנגד איזו מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לפרסום זה.

אשר ליתר האמירות בפרסום, מדובר בדברים שנאמרו בהסתייגות ודברים שהם בגדר הערכה, כך שברור לקורא שמדובר בתהיות של הנתבעת שכנגד ולא בקביעה/אמירה מפורשת כנגד התובעת שכנגד.

41. ביום 30.11.18 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק "לפני מספר חודשים סיפרתי לכם על עורכת דין שרודפת אותי, מטרידה אותי, עו"ד נוגה ויזל... האישה ניסתה להרוס את חיי, איימה על חיי ילדיי... היא לא מצליחה ולא מוצלחת, הכל בלוף אחד גדול. עברתי אונס קשה ביותר ע"י האישה הזאת" (נספח 234 לתצהיר התובעת שכנגד).

מדובר בהבעת דעה ומסקנה של הנתבעת שכנגד, חרף הניסוח הקשה של הסיפא של דבריה, שיש בהם לתאר את תחושתה הקשה ואין בכך לייחס לתובעת שכנגד מעשה ספציפי או חשש שהקורא יחשוב שהמילה "אונס" מתייחסת למעשה אלים במישור הפיזי אלא לתחושתה וחווייתה של הנתבעת שכנגד.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

42. ביום 16.9.18 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק לגבי התובעת שכנגד "שיטת הפעולה שלה היא להטריד אנשים היא כדלקמן. אני מקבלת מיילים מטרידים, מכתובות לא מוכרות... המיילים מכילים תוכן פוגעני במיוחד. קללות של עבריינים, איומים, נמצאות כיד המלך, חוץ מרצח תינוקות ענוגים, מסתבר שאני סוג של ראש ארגון פשע מבחינתה. **ככה תופרים תיק לאדם.** זה לא עוזר לה במשפטים בהם היא מייצגת וזה גם לא עוזר לה עכשיו. **היא מצטטת במיילים, דברים מתוך שיחות טלפון שלי, התלוננתי על האזנה, המשטרה לא עושה דבר. המייל שלי נפרץ, נשלחו ממנו הודעות מלאות קללות, לאנשים שאני מכירה. היא התחזתה אליי. המשטרה לא עשתה דבר. הוצאתי נגדה צו הרחקה, היא הפרה אותו, התלוננתי במשטרה המשטרה לא עשתה דבר"** (נספח 235 לתצהיר התובעת שכנגד).

הנתבעת שכנגד טענה שהשתלטו לה על תיבת הדוא"ל ומחקו לה תכתובות עם התובעת שכנגד, אך הודתה שאין בידה להציג ראיה לכך. לא עלה בידי הנתבעת שכנגד להוכיח, כי התובעת שכנגד "תפרה לה תיק", שהיא מצוטטת למיילים או לשיחות הטלפון שלה, וכי התובעת שכנגד התחזתה לה ופעלה בשמה כמפורט בפרסום. העובדה שהנתבעת שכנגד הגישה תלונה במשטרה בעניין זה (נספח ז' לתצהיר הנתבעת שכנגד) אין בה להוות ראיה להוכחת הנטען כלפי התובעת שכנגד.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, הרי שהדברים שייחסה הנתבעת שכנגד לתובעת שכנגד מהווים לשון הרע והם נועד לבזות את התובעת שכנגד. נוכח פרסומם לקהל קוראיה/עוקביה של הנתבעת שכנגד מתקיים אלמנט הפרסום. לא עלה בידי הנתבעת שכנגד להוכיח שעומדות לה איזו מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לפרסומים אלה.

43. ביום 1.12.18 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק "**איך הייתם מגיבים אם היו מאיימים על חיי הילדים שלכם? עוקבים אחריכם? מאזינים לכם? ניגשים לבית המשפט ומגישים תלונות שווא נגדכם? ניגשים למשטרה ומגישים תלונות שווא נגדכם? שולחים אנשים שיאיימו עליכם באמצעות הווצאפ? פולשים לחשבונות הבנקים שלכם? להסכמים שלכם? ואז מעבירים את המידע לחברים הכי טובים שלכם? מבצעים עליכם תחקירים מהבוקר עד הלילה? גורמים לכך שתיעצרו ע"י המשטרה, בבוקר בהיר, שיעשו לכם חיפוש בבית, שיקחו לכם את המחשב, את הנייד ותעברו חקירה של 6 שעות, במקום בו איש אינו יודע היכן אתם נמצאים? פשוט מעלימים אתכם... זה מה שעורכת דין נוגה ויזל עשתה לי.** הפכתי לאובססיה שלה. היא סימנה אותי. השתמשה במערכות הצייתניות שנוטות להאמין שהיא אשת חוק וצדק. שופטת ביקשה ממנה להתנצל בפניי, זה רשום בפרוטוקול. שופט אחר קרא לה "חולנית" במהלך דיון בו נעתר לבקשתי לקבל צו הרחקה ממנה... כאשר יצאנו למסדרון עם תום הדיון, היא תקפה אותי, שניה אחרי שהוציאו נגד צו הרחקה..." (נספח 236 לתצהיר התובעת שכנגד).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

כמפורט לעיל, ביחס לילדיה של הנתבעת שכנגד מדובר בפרשנות שלה למייל ששלחה לה התובעת שכנגד וחרף הדברים הקשים שייחסה לה עומדת לה ההגנה של הבעת דעה או תום לב בשל פרשנותה שהדבר מהווה איום לפגיעה בילדיה ולא "דברי ברכה".

מנגד, הנתבעת שכנגד לא הוכיחה, כי התובעת שכנגד עקבה אחריה, האזינה לה, הגישה נגדה תלונת שווא, שלחה אנשים לאיים עליה או פלשה לחשבונותיה.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, יש באמירות אלה להוות לשון הרע משום שיש בהם לפגוע בשמה הטוב של התובעת שכנגד. בשים לב לכך שהפרסום הוא לקוראיה/עוקביה של הנתבעת שכנגד, מתקיים אלמנט הפרסום. לא עלה בידי הנתבעת שכנגד להוכיח שעומדת לה איזו מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לאמירות לעיל.

44. ביום 3.1.19 פרסמה הנתבעת שכנגד בפייסבוק "היום בבוקר, תוגש בבית משפט השלום בראש"צ, בקשה ובה יתואר הטרור הרשתי, שמופעל כלפי מחודש אפריל האחרון. **המטרידים הם רשת מסועפת, שבראשה עומדת סניגורית פלילית מוכרת, האקר מוכר... עיתונאית ובלוג של פושעים.** זוכרים את מקרה לורי שם טוב? הפעם הסיפור הפוך. **מדובר בסניגורית פלילית, ששולחת לי מיילים לא אנושיים. עשרות מיילים ביום ובהם קללות שלא מביישות את איציק אברג'יל, איחולי מוות ממחלת סרטן, לי ולכל משפחתי ומגדילה בפעילות עניפה, שגולשת מעבר למייל שלי, אל האינטרנט. אותה סניגורית חותמת את שמה על מעשי הטרור... השקט שמאפשרת לה המשטרה והנוחות לפעול, גרם לה לגייס צבא קטן. האקר עברין, עיתונאי ובלוג של פושעים. דוגמא קטנה לאדם שאיבד צלם אנוש (או שמעולם לא הייתה לו): היא פתחה דף פייסבוק ע"ש אימי, בזמן שהאחרונה מאושפזת במצב קשה! אותו דף החל לבקש חברויות מבני משפחתי, בכדי שנשים לב ולא "נפספס"... נחזור לטורויסטית הסדרתית, שעשתה זאת בעבר גם לקולגה שלה. הרסה את חייו... אותה טורויסטית היא טפיל שהורס חייהם של אנשים, אורח קבע. יש בג"צ בענין זה, שמסתובב ברשת. המשטרה העידה עליה כמטרידנית אובסיבית, בודה ראיות, מהלכת אימים, מתלוננת שווא, סובלת מהפרעת אישיות נרקסיסטית, כשפיטרה אותה משורותיה. בית המשפט העליון, קיבל את עמדת המשטרה! איך אפשר שלא?!..." (נספח 237 לתצהיר התובעת שכנגד).**

בבג"צ 5770/05 לא נקבע כל המיוחס לתובעת שכנגד בפרסום, כך שלא עלה בידי הנתבעת שכנגד להוכיח שהתובעת שכנגד היא "טורויסטית סדרתית" וכי מעשיה עולים כדי טרור ולא הוכיחה שהיא עשתה כן ל"קולגה שלה. הרסה את חייו". הנתבעת שכנגד לא הוכיחה שהתובעת שכנגד היא "אותה טורויסטית היא טפיל שהורס חייהם של אנשים". כמו כן טענתיה ש"יש בג"צ בענין זה, שמסתובב ברשת. המשטרה העידה עליה כמטרידנית אובסיבית, בודה ראיות, מהלכת אימים, מתלוננת שווא, סובלת מהפרעת אישיות נרקסיסטית, כשפיטרה אותה

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

משורותיה. בית המשפט העליון, קיבל את עמדת המשטרה! עומדים בסתירה לקביעת בית המשפט בבג"צ 5770/05, כפי שפורט לעיל. אמנם פיטורי התובעת שכנגד אושרו אבל פיטוריה היו על רקע בעיות ביחסיה מול עמיתה ומפקדיה, אך לא נקבע לגבי אף אחד מהממצאים להם טענה הנתבעת שכנגד בפרסום.

בהתאם למבחנים שנקבעו בעניין פלוני, יש באמירות אלה להוות לשון הרע משום שיש בהם לפגוע בשמה הטוב של התובעת שכנגד. בשים לב לכך שהפרסום הוא לקוראיה/עוקביה של הנתבעת שכנגד, מתקיים אלמנט הפרסום. לא עלה בידי הנתבעת שכנגד להוכיח שעומדת לה איזו מההגנות בחוק ולכן דין התביעה להתקבל ביחס לאמירות לעיל.

45. התובעת שכנגד טענה, כי אפשר ללמוד על מידת הכוונה לפגוע בה מרצונה של הנתבעת שכנגד, כי רישיונה יישלל על ידי לשכת עוה"ד. הנתבעת שכנגד אף יזמה פנייה ללשכה על מנת להוציא את הדברים לפועל. לא ניתן להתעלם מעמדה זו של התובעת שכנגד במכלול התנהלות הנתבעת שכנגד. אין בכך לומר דבר לגבי זכותה של הנתבעת שכנגד לפנות ללשכת עוה"ד בתלונה לבדיקת התנהלות התובעת שכנגד, אלא ללמד על ההקשר בו טענה הנתבעת שכנגד, כי התובעת שכנגד הושעתה מלשכת עוה"ד אף שהדברים חסרי בסיס וניסיונותיה להביא בפועל לשלילת רישיונה של התובעת שכנגד שלא נשאו פרי.

46. נוכח כל האמור לעיל, דין התביעה להתקבל בגין שבעת הפרסומים כמפורט לעיל, בסעיפים 37-40 וכן סעיפים 42-44 ולהידחות ביחס לפרסום בסעיף 41, כמפורט לעיל.

שיעור הפיצוי

47. מדובר בתביעה של אשת יחסי ציבור בגין פרסומים שפגעו בשמה הטוב, בעיסוקה, פרסומים שהיה בהם להשפילה או לבזותה בפני הבריות. התביעה שכנגד הוגשה על ידי עורכת דין והפרסומים היה בהם לייחס לה מעשים שיש בהם לפגוע בשמה הטוב, בעיסוקה ואף להשפילה ולבזותה בפני הבריות.

משכך הוכח, כי בפרסומים ההדדיים, כמפורט לעיל ביחס לכל פרסום, היה כדי להוציא דיבתן של השתיים רעה ולכן דין התביעות להתקבל, כאמור בסעיפים 35 ו-46 לעיל.

48. סעיף 7א(א) לחוק קובע, כי בית משפט רשאי לפסוק לנפגע פיצוי ללא הוכחות נזק בשיעור של 50,000 ₪. סעיף 7א(ג) קובע, כי "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק".

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

49. על הכוונה לפגוע מאחורי הפרסום נקבע ברע"א 5022/13 הרב יצחק אמנון נ' דנון תקשורת בע"מ (8.9.13) נקבע "שכן אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו כזוה, ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש" לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן, לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי העבירה הפלילית של פרסום לשון הרע" (סעיף 8 לפסק הדין).

50. מדובר בתיק בו סכסוך קשה בין התובעת לנתבעת, כאשר כל אחת מהן טוענת, שהיא מגיבה לפרסום של השנייה. כל אחת מהן אף טוענת, כי הפרסומים נעשו על ידי רעותה במכוון כדי לפגוע בה, גם אם כל אחת רואה את עצמה כקורבן למעשיה של השנייה. מקובלת עלי עמדת התובעת והתובעת שכנגד, כי היקף הפרסומים, הלשון הקשה, החזרתיות בפרסומים, העדר ההתנצלות ועוד מוכיחים, כי הפרסומים מושא תיק זה נועדו לפגוע במושא הפרסום.

בנסיבות אלה, יש לקבוע בהתאם לסעיף 7א(ג), כי הן התובעת והן התובעת שכנגד זכאיות לפיצוי בשל הוכחת כוונה לפגוע.

51. סעיף 19 לחוק קובע את הקריטריונים לפסיקת פיצוי בגין לשון הרע בהם רשאי בית המשפט להתחשב:

"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:

(1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;

(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;

(3) הוא לא נתכוון לנפגע;

(4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים".

52. אין מחלוקת, כי הן הנתבעת והן התובעת שכנגד לא חזרו בהן מהפרסומים, אף לא מחלקם. כך גם לא התנצלו על הפרסומים או לפחות חלקם.

מדובר בפרסומים שלעיתים הביטויים המהווים את לשון הרע חזרו על עצמם. חלקם של הביטויים היו קשים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

כל אחת מהן טענה לפגיעה קשה בשמה, בעיסוקה וסיפרה בכאב עד כמה הושפלה בגין הפרסומים, אך באופן פרדוקסלי סירבה לראות את הפגיעה שמעשיה גרמו לרעותה.

53. נוכח כל האמור, אני קובעת, כי פרסומים, הן של התובעת והן של התובעת שכנגד, בוצעו במכוון כדי לפגוע בשנייה ולכן יש לפסוק פיצוי אף לפי סעיף 7א(ג) לחוק לכל אחת מהן ויש להעמיד את שיעור הפיצוי בגובה הפיצוי שיפסק בגין הפרסומים.

54. בשים לב לכך שמדובר במספר פרסומים שבוצעו לאורך זמן, הן בתביעה והן בתביעה שכנגד, לא מצאתי לעשות חישוב אריתמטי בגין כל פרסום, כך שייפסק בתביעה ובתביעה שכנגד סכום כולל שייקח בחשבון את כמות הפרסומים ואת החומרה באמירות בהן.

סוף דבר

55. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבלת את התביעה והתביעה שכנגד באופן חלקי, כמפורט לעיל לגבי כל אחד מהפרסומים.

56. בקביעת שיעור הפיצוי נתתי דעתי כאמור להיקף הפרסום, לחומרת הדברים, לחזרתיות של האמירות הפוגעניות ולכך שלא הייתה התנצלות/ חזרה מהדברים של מי מהצדדים ולפגיעה שהסבו הפרסומים לתובעת ולתובעת שכנגד.

57. משכך אני מקבלת את התביעה ומחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 50,000 ₪ בגין הפרסומים בצירוף אגרת בית משפט בסך של 3,836 ₪. משקבעתי, כי הפרסומים בוצעו כדי לפגוע, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת סכום נוסף בסך 50,000 ש"ח.

כן אני מקבלת את התביעה שכנגד ומחייבת את הנתבעת שכנגד לשלם לתובעת שכנגד סך של 25,000 ₪ בגין הפרסומים בצירוף אגרת בית משפט בסך 1,778 ₪. משקבעתי, כי הפרסומים בוצעו כדי לפגוע, אני מחייבת את הנתבעת שכנגד לשלם לתובעת שכנגד סכום נוסף בסך 25,000 ש"ח.

הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה על למועד התשלום בפועל.

58. מששתי התביעות התקבלו, אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו, לרבות הוצאות העדים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 15888-09-19 ברק טמיר ואח' נ' וויזל ואח'

תיק חיצוני:

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

אדנקו סבחת- חיימוביץ, שופטת

